

Lieta C-73/06

Planzer Luxembourg Sàrl

pret

Bundeszentralamt für Steuern

(Finanzgericht Köln l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – 17. panta 3. un 4. punkts – PVN atmaks?šana – Astot? PVN direkt?va – PVN atmaks?šana valst? nere?istr?tiem nodok?u maks?t?jiem – 3. panta b) punkts un 9. panta otr? da?a – B pielikums – Nodok?a maks?t?ja re?istr?cijas apliecin?jums – Juridisk? piem?rojam?ba – Tr?spadsmi? PVN direkt?va – PVN atmaks?šana Kopienas teritorij? nere?istr?tiem nodok?u maks?t?jiem – 1. panta 1. punkts – Saimnieciskas darb?bas vietas j?dziens

?ener?ladvok?tes Vericas Trstenjakas [*Verica Trstenjak*] secin?jumi, sniegti 2007. gada 19. apr?l?

Tiesas (ceturt? pal?ta) 2007. gada 28. j?nija spriedums

Sprieduma kopsavilkums

1. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Nodok?a atmaks?šana valst? nere?istr?tiem nodok?a maks?t?jiem*

(Padomes Direkt?vas 79/1072 3. panta b) punkts, 9. panta otr? da?a un B pielikums)

2. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Nodok?a atmaks?šana nodok?a maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti Kopienas teritorij?*

(Padomes Direkt?vas 86/560 1. panta 1. punkts)

1. 3. panta b) punkts un 9. panta otr? da?a Astotaj? direkt?v? 79/1072 par dal?bvalstu ties?bu aktu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem – k?rt?ba pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šanai nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti attiec?gaj? valst?, ir j?interpret? t?, ka š?s direkt?vas B pielikum? dotajam paraugam atbilstošs sertifik?ts princip? ir pamats pie??mumam, ka ieinteres?t? persona ir ne tikai pievienot?s v?rt?bas nodok?a maks?t?ja šaj? dal?bvalst?, kurai pieder apliecin?juma izsniedz?ja nodok?u administr?cija, bet ar? to, ka t? ir re?istr?ta šaj? dal?bvalst? vien? vai otr? form?, ka tai šaj? valst? ir saimniecisk?s darb?bas vieta vai past?v?gs uz??mums, no kura notikusi dar?jumu k?rtošana.

T?s dal?bvalsts nodok?u administr?cijai, kur? tiek l?gta priekšnodokl? samaks?t? pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šana, princip? faktiski un juridiski ir saistošas šaj? apliecin?jum? ietvert?s nor?des.

Tom?r šie noteikumi nenoz?m?, ka atmaks?šanas dal?bvalsts nodok?u administr?cijai b?tu aizliegts p?rbaud?t tai raduš?s šaubas par uz??muma, kura adrese ir min?ta šaj? apliecin?jum?,

saimniecisko realitāti, par to pārliecinoties, izmantojot šajā sakarā paredzētos administratīvos pasākumus Kopienas tiesiskajā regulājumā pievienotās vārtības nodokļa jomā.

Ja saņemta informācija ļauj secināt, ka nodokļu maksātāja reģistrācijas apliecinājuma minētā adrese neatbilst ne nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības juridiskajai adresei, ne pastāvīgās pārstāvniecības adresei, no kuras tas veic savu darbību, atmaksāšanas daļbvalsts nodokļu administrācija var atteikt atmaksāšanu, ko līdz nodokļu maksātājs, neskarot tās iespējamo tiesības pārsūdzēt šo atteikumu tiesas ceļā.

(sal. ar 40., 41., 49. un 50. punktu un rezolūcijas daļas 1) punktu)

2. Trīsdesmitās direktīvas 86/560 par daļbvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vārtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakārtajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo vadību un kurā tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.

Noteikt sabiedrības saimnieciskās darbības adresi nozīmē, ka ir jāņem vērā virkne rādītāju, pirmais no kuriem ir juridiskā adrese, galvenā administrācijas vieta, sabiedrības vadītāju saskaņojuma vieta un tā vieta, kas parasti ir norādīta kā vieta, kurā tiek pieņemti lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo politiku. Var ņemt vērā arī citus rādītājus, piemēram, galveno vadītāju dzīves vietu, vispārīgo kopsapulšu vietu, administratīvo un grāmatvedības dokumentu glabāšanas vietu un galveno finanšu darījumu, it īpaši bankas darījumu, norises vietu.

Tādējādi fiktīvu uzņēmumu, kādas ir, piemēram, “pastkastītes” vai “aizsega” sabiedrības, nevar kvalificēt kā sabiedriskās darbības veikšanas vietu Trīsdesmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē.

(sal. ar 61.–63. punktu un rezolūcijas daļas 2) punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2007. gada 28. jūnijā (*)

Sestā PVN direktīva – 17. panta 3. un 4. punkts – PVN atmaksāšana – Astotā PVN direktīva – PVN atmaksāšana valstī nereģistrētiem nodokļu maksātājiem – 3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa – B pielikums – Nodokļa maksātāja reģistrācijas apliecinājums – Juridiskā piemērojamība – Trīsdesmitā PVN direktīva – PVN atmaksāšana Kopienas teritorijā nereģistrētiem nodokļu maksātājiem – 1. panta 1. punkts – Saimnieciskās darbības vietas jēdziens

Lieta C-73/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Finanzgericht Köln* (V?cija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2006. gada 19. janv?r? un kas Ties? re?istr?ts 2006. gada 8. febru?r?, tiesved?b?

Planzer Luxembourg Sàrl

pret

Bundeszentralamt für Steuern.

TIESA (ceturt? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js K. L?nartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši E. Juh?ss [*E. Juhász*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

?ener?ladvok?te V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekret?rs R. Grass [*R. Grass*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Planzer Luksemburg Sàrl* v?rd? – P. Vidau [*P. Widdau*], *Steuerberater*,
- V?cijas vald?bas v?rd? – M. Lumma [*M. Lumma*] un U. Forsthofs [*U. Forsthoff*], p?rst?vji,
- Francijas vald?bas v?rd? – Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. K. Grasija [*J. C. Gracia*], p?rst?vji,
- It?lijas vald?bas v?rd? – I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], p?rst?vis, kam pal?dz S. Fjorentino [*S. Fiorentino*], *avvocato dello Stato*,
- Luksemburgas vald?bas v?rd? – S. Šreiners [*S. Schreiner*], p?rst?vis,
- Eiropas Kopien? Komisijas v?rd? – D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*], p?rst?vis,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus tiesas s?d? 2007. gada 19. apr?l?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par, pirmk?rt, 3. panta b) punkta un 9. panta otr?s da?as, k? ar? B pielikuma interpret?ciju Padomes 1979. gada 6. decembra Astotaj? direkt?v? 79/1072/EEK par dal?bvalstu ties?bu aktu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem – k?rt?ba pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šanai nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti attiec?gaj? valst? (OV L 331, 11. lpp.; turpm?k tekst? – “Astot? direkt?va”), un, otrk?rt, 1. panta 1. punkta interpret?ciju Padomes 1986. gada 17. novembra Tr?spadsmitaj? direkt?v? 86/560/EEK par dal?bvalstu likumu saska?ošanu attiec?b? uz apgroz?juma nodok?iem – pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaks?šanas k?rt?ba nodok?iem pak?autaj?m person?m [nodok?u maks?t?jiem], kas nav re?istr?tas Kopienas teritorij? (OV L 326, 40. lpp.; turpm?k tekst? – “Tr?spadsmit? direkt?va”).

2 Šis l?gums tika iesniegts tiesved?b? starp *Planzer Luxembourg Sàrl*, kas ir saska?? ar

Luksemburgas tiesību aktiem reģistrēta sabiedrība, un *Bundeszentralamt für Steuern* (turpmāk tekstā – “Vācijas nodokļu administrācija”) jautājuma par pārdāvības atteikumu uz līgumiem atmaksāt pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”), ko šī sabiedrība ir samaksājusi par degvielas pirkumiem Vācijā.

Atbilstošs tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

Sestā direktīva

3 Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), versijas, kas ir piemērojama lietas faktisko apstākļu laikā, 17. panta 2. un 3. punkti ir ietverti šādi noteikumi:

“2. Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) [PVN], kas maksājams vai samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, kurus viņam jau piegādājis vai sniedzis vai vēl piegādās vai sniegs cits nodokļa maksātājs, kam ir jāmaksā nodoklis valsts iekšienā;

[..]

3. Dalībvalstis piešķir katram nodokļa maksātājam ar 2. punkti minētās [PVN] atskaitīšanas vai atmaksājuma tiesības, ciktāl šīs preces un pakalpojumus izmanto šādiem mērķiem:

a) darījumiem, kas attiecas uz 4. panta 2. punkti minētajām saimnieciskajām darbībām, kuras veiktas citā valstī un kurām būtu tiesības uz nodokļu atskaitīšanu, ja tās notiktu šīs valsts teritorijā;

[..].”

4 Atmaksāšanas tiesību nosacījumi un noteikumi, kas ir paredzēti Sestās direktīvas 17. panta 3. punkti, atšķiras atkarībā no tā, vai šī valsts nodokļu maksātājs, kurš saņem preces vai pakalpojumus un izmanto tos ar nodokli apliekamiem darījumiem, ir reģistrēts citā dalībvalstī vai ārpus Eiropas Kopienas. Pirmajā no šiem gadījumiem tiem piemērota Astotā direktīva un otrajā gadījumā – Trīsdesmitā direktīva.

Astotā direktīva

5 Astotās direktīvas 1. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā “nodokļiem pakāauta persona, kas nav reģistrēta valsts teritorijā”, ir persona [..], kam [..] šajā valstī nav bijusi nedz saimnieciskas darbības vieta, nedz pastāvīgs uzņēmums, no kura notikusi darījumu kārtošana, nedz arī, ja neeksistē šāda saimnieciskas darbības vieta vai pastāvīgs uzņēmums, pastāvīga dzīvesvieta vai parasta uzturēšanās vieta, un kas [..] nav piegādājis nekādas preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti minētajā valstī [..].”

6 Šīs pašas direktīvas 2. pantā ir noteikts:

“Katra dalībvalsts, ievērojot turpmāk minētos nosacījumus, atmaksā nodokļiem pakātai personai [nodokļu maksātājam], kas nav reģistrēta valsts teritorijā, bet ir reģistrēta citā dalībvalstī, visus [PVN], kas maksāti par pakalpojumiem vai kustamu īpašumu, ko tai šīs valsts teritorijā piegādājušas citas nodokļiem pakātas personas [nodokļu maksātāji] [..].”

7 Atbilstoši Astotās direktīvas 3. panta b) punktam, lai citā dalībvalstī reģistrētam nodokļu maksātājam atmaksātu nodokli, tam ir jāiesniedz “sertifikāts [aplīdzinājums], ko izdevusi tās valsts oficiālā iestāde, kurā persona ir reģistrēta, sniedz pierādījumus, ka tā ir pakāta nodokļiem attiecībā uz [PVN] [PVN maksātājs] minētajā valstī”.

8 Atbilstoši Astotās direktīvas 6. pantam dalībvalstis nedrīkst uzlikt 2. pantā minētajām nodokļiem pakātajām personām [nodokļu maksātājiem] “nekādus pienākumus [papildus šajā direktīvā, it īpaši tās 3. pantā, minētajiem,] izņemot pienākumu īpašos gadījumos sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu, vai atmaksāšanas iesniegums ir pamatots”.

9 Atbilstoši Astotās direktīvas 9. panta otrajai daļai “3. panta b) [punktā [..] minētos sertifikātus [aplīdzinājumus], kas nosaka, ka attiecīgā persona ir nodokļiem pakāta persona [nodokļu maksātājs], veido pēc B pielikuma dotajā parauga.”

10 Atbilstoši šim paraugam nodokļu maksātāja reģistrācijas aplīdzinājums ir jānorāda iesnieguma iesniedzēja uzvārds un vārds vai sociālā grupa, darbības veids, uzņēmuma adrese un PVN reģistrācijas numurs vai, vajadzības gadījumā, pamats, kādā iesnieguma iesniedzējam nav šāda identifikācijas numura.

Trīspadsmitā direktīva

11 Trīspadsmitās direktīvas 1. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

1. “Nodokļiem pakāta persona [nodokļu maksātājs], kas nav reģistrēta Kopienas [valsts] teritorijā”, ir persona [Sestās] direktīvas [..] 4. panta 1. punkta nozīmē, kam šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētajā laikā posmā šajā valstī nav bijusi nedz saimnieciskās darbības vieta, nedz pastāvīgs uzņēmums, no kura notikusi darījumu kārtošana, nedz arī, ja neeksistē šāda saimnieciskās darbības vieta vai pastāvīgs uzņēmums, pastāvīga dzīvesvieta vai parasta uzturēšanās vieta, un kas tajā pašā laikā nav piegādājis nekādas preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti [2. pantā] minētajā [dalīb]valstī [..]

[..].”

12 Atbilstoši Trīspadsmitās direktīvas 2. panta 1. punktam:

“Nemazinot 3. un 4. panta nozīmi, katra dalībvalsts, ievērojot turpmāk minētos nosacījumus, jebkurai nodokļiem pakātai personai, kas nav reģistrēta Kopienas teritorijā, var atmaksāt visus [PVN], kas maksāti par pakalpojumiem vai kustamu īpašumu, ko tai šīs valsts teritorijā piegādājušas citas nodokļiem pakātas personas [nodokļu maksātāji], vai arī kas maksāti par preču ieviešanu valstī, ciktāl šīs preces un pakalpojumus lieto [Sestās] direktīvas [..] 17. panta 3. punkta a) un b) punktā minētajos darījumos [..].”

13 Trīspadsmitās direktīvas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Atmaksāšana, kas minēta 2. panta 1. punktā, notiek pēc nodokļiem pakātas personas [nodokļu maksātāja] iesnieguma. Dalībvalstis nosaka to iesniegšanas kārtību, ieskaitot laika

ierobežojumus šai darbībai, iesniegumos aptveramo laika periodu, kompetento iestādi iesniegumu saņemšanai un summu minimumu, par kurām var iesniegt iesniegumu. Tās nosaka ar maksimālo, to skaita laika ierobežojumus šai darbībai. Tās uzliek iesniedzējam pienākumus, kas nepieciešami, lai noteiktu, vai iesniegums ir pamatots, un lai novērstu kļūpšanu, jo paši pienākumu sagādāt pierādījumus, ka persona ir iesaistīta saimnieciskā darbībā saskaņā ar [Sestās] direktīvas [..] 4. panta 1. punktu. Iesniedzējam ar rakstisku paziņojumu jāapliecina, ka minētajā laika periodā šī persona nav veikusi nekādus darījumus, kas neatbilst šīs direktīvas 1. panta 1. punkta nosacījumiem.”

14 Trīspadsmitās direktīvas 4. pantā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar šo direktīvu atbilstību prasībām maksājumu saņemšanai nosaka atbilstoši [Sestās] direktīvas [..] 17. pantam, kā to piemēro maksātāja dalībvalstī.

2. Dalībvalstīs tomēr var paredzēt zināmus izņēmumus izmaksām vai pakāut maksājumu papildu nosacījumiem.

[..]”

Valsts tiesības

15 1993. gada Likuma par apgrozījuma nodokli (*Umsatzsteuergesetz* 1993, *BGBI.* 1993 I, 565. lpp.; turpmāk tekstā – “*UStG*”) 18. panta 9. punkta un 1993. gada Rīkojuma par likuma par apgrozījuma nodokli piemērošanu (*Umsatzsteuergesetz/Durchführungsverordnung* 1993, *BGBI.* 1993 I, 600. lpp.; turpmāk tekstā – “*UStDV*”) 59. panta noteikumi reglamentē PVN, ko Vācijas ir samaksājis, ir valstī reģistrēts nodokļu maksātājs, maksimālo procedūru.

16 Atbilstoši *UStG* 18. panta 9. punkta septītajam teikumam nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti Kopienas teritorijā, nav tiesību uz samaksātu priekšnodokļa par degvielas piegādi maksājumu.

Pamata prasības fakti un prejudiciālie jautājumi

17 Prasītāja pamata lietā ir transporta uzņēmums. Tās juridiskā adrese ir Frisanzā [*Frisange*] (Luksemburģā). Tās vienīgais dalībnieks ir sabiedrība *Planzer Transport AG* (turpmāk tekstā – “*P AG*”), kuras juridiskā adrese ir Dītikonā [*Dietikon*] (Šveicē).

18 Prasītājas pamata lietā valdītāji ir divi darbinieki no *P AG*. Viens no tiem dzīvo Šveicē, bet otrs – Itālijā.

19 Henri Deltgens [*Henri Deltgen*] (turpmāk tekstā – “*D*”) prasītājas pamata lietā juridiskajā adresē vada sabiedrību *Helvetia House*, no kuras minētā prasītāja ir iznomājusi biroja telpas. Tā kā viņš ir šīs pārdotās sabiedrības vienīgais dalībnieks pārstāvis, viņa pienākums ir veikt vajadzīgos pasākumus, lai to izveidotu.

20 Trīspadsmit citām sabiedrībām, tostarp trīs Šveices transporta uzņēmumu meitas uzņēmumiem, juridiskā adrese ir prasītājas pamata lietā adresē.

21 1997. gada aprīlī un 1998. gada maijā šī pārdzīvotāji sabiedrība iesniedza Vācijas nodokļu administrācijā divus PVN, kas bija samaksāts Vācijā, par degvielu, atmaksāšanas pieteikums. Šie pieteikumi bija attiecīgi par summu DEM 11 004,25 apmērā par 1996. gadu un par summu DEM 16 670,98 apmērā par 1997. gadu. Katram no šiem pieteikumiem tika pievienots apliecinājums no Luksemburgas nodokļu administrācijas atbilstoši Astotās direktīvas B pielikuma sniegtajam paraugam.

22 Šajā apliecinājumā ir norādē, ka prasītāja pamata lietā ir PVN maksājuma ar Luksemburgas identifikācijas numuru.

23 Tā kā administrācijas ierēdņu informācijas centrāle paziņoja, ka šai sabiedrībai nav telefona pievienojuma apliecinājuma minētajā adresē, Vācijas nodokļu administrācija uzskatīja, ka prasītāja pamata lietā nebija pierādījumi, ka tās vadības juridiskā adrese atrodas Luksemburgā. Ar diviem lēmumiem attiecīgi 1998. gada 24. janvārī un 1998. gada 29. oktobrī tā noraidīja šos atmaksāšanas pieteikumus, pamatojot to ar iemeslu, ka *UStG* 18. panta 9. punkts un *UStDV* 59. pants paredz tieši nosacījumi atmaksāšanas piešķiršanai nebija tikuši izpildīti.

24 Prasītāja pamata lietā iesniedza sūdzības par šiem lēmumiem. Tā iesniedza arī papildu apliecinājumu, ka tā ir "komercsabiedrība starp Luksemburgu un Vāciju noslēgtās konvencijas par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu izpratnē", "Luksemburgas tiešais nodokļu maksātājs". Tā norādīja, ka tās divi vadītāji – D, kā arī cita par sabiedrības vadību un grāmatvedību atbildīga persona – veic savu darbību Luksemburgā; ka pārējie pieci darbinieki – šoferi – ir nodarbināti uz nepilnu darba laiku sabiedrības juridiskajā adresē; ka tai ir telefona pievienojums, ko apliecina tās veidlapa, ka kravas mašīnas ar Luksemburgas imatrikulācijas numuriem tiek izmantotas kravas piegādei – pārvadājumiem ar lidmašīnu un ka sabiedrības rēķini tiek izrakstīti tās juridiskajā adresē.

25 Ar 1999. gada 1. jūlija lēmumiem Vācijas nodokļu administrācija noraidīja šīs sūdzības, uzskatot, ka šīs sabiedrības vadības vieta ir Šveicē, nevis Luksemburgā.

26 Prasītāja pamata lietā pārsūdzāja šos noraidītos lēmumus. Ar 2001. gada 26. oktobra spriedumu *Finanzgericht Köln* (ēlnes Finanšu tiesa, Vācija) apmierināja šo prasību, uzskatot, ka Luksemburgā ir galvenā prasītājas pamata lietā veikto darbību vieta attiecībā pret Šveices mētes uzņēmumu un ka tās juridiskā adrese neapšaubāmi ir šajā dalībvalstī.

27 Ar 2003. gada 22. maija spriedumu *Bundesfinanzhof* (Federālā Finanšu tiesa) atcēla šo spriedumu, uzskatot, ka *Finanzgericht Köln*, pamatojoties uz prasītājas pamata lietā noteikto juridisko adresi, ir nepareizi nospriedusi, ka šī sabiedrība ir reģistrēta Luksemburgā. Uzskatot, ka Koptienības tiesības attiecas uz uzņēmuma un juridiskās adreses jēdzienu interpretāciju Vācijas PVN tiesību aktos, *Bundesfinanzhof* noteica vairākus kritērijus, kuri, pēc tās domāšanas, var izrādīties svarīgi šajā sakarā: prasītājas pamata lietā identifikācija pēc tās nosaukuma telefona katalogā; telpu noma un līgumu slēgšana savā vārdā; iespējamo prasītājas pamata lietā saistīto dienestu darbinieku darba vieta un nodarbinātības laiks; rēķinu par darījumiem, kuri veikti ar tās mētes uzņēmumu, izrakstīšanas vieta; kravas automašīnu imatrikulācijas vieta; kravas automašīnu stāvvietā bezdarbības gadījumā; Luksemburgas apgrozījuma nodokļa deklarāciju esamība; Luksemburgas nodokļu administrācijas izdotie dokumenti saistībā ar prasītāju pamata lietā. Pēc tam tā nosūtīja lietu *Finanzgericht Köln* nepieciešamo faktiskā apstākļu konstatēšanai.

28 Nolēmums par prejudiciālo jautājumu uzdošanu šajā sakarā ir atzīts:

"1. Pamatojoties uz kravas transportēšanas likumu, par kuram bija panākta vienošanās 1996. gada 1. janvārī, un uz savam veidlapam aizpildīto dokumentu, prasītāja pamata lietā 1997. un

1998. gadā izrakstja P AG vairākus rīkus par transporta izdevumiem, ko tā samaksāja ar pārskaitījumu. Vienlaicīgi tā izrakstja rīku P AG arī par izmaksām saistībā ar vilcēju ar puspiekabi izmantošanu. Kopš 1995. gada 26. decembra ar sava darbinieka Roberta Zurbera [Rober Surber] starpniecību tā noslēdza rakstisku nomas līgumu, kas stājās spēkā 1996. gada 1. janvārī, ar sabiedrību *Helvetia House – Henri Deltgen* par biroja telpām Luksemburgas ielā 23A, Frisanžē. Tā maksāja arī apkures izdevumus par šīm telpām. Ar to varēja sazināties pa *Helvetia House* telefona numuru, kas patiešām bija reģistrēts telefonu katalogā uz Dvārdā, un tā izmantoja arī šo numuru savās veidlapās. Laika posmā no 1996. gada līdz 1998. gadam tā reģistrēja septiņas kravas automašīnas uz sava vārda Satiksmes ministrijā, un Vidusšēiras un tās rīsa ministrija tai bija izsniegusi atbilstošu darbības apliecinājumu. Tās iesniegtajā personāla sarakstā ir norādīts, ka 1998. gada 15. jūnijā tā nodarbināja septiņus darbiniekus, kuru lielāko daļu tā nodarbināja no 1996. gada, bet citi tika pieņemti darbā, lai aizvietotu šos no 1996. gada strādājošos darbiniekus, kas izbeidza darba tiesiskās attiecības. Prasītāja šajā sakarā bija noslēgusi atbilstošus rakstveida darba līgumus. Visbeidzot, apgrozījuma nodokļa jautājumā tā bija reģistrēta Luksemburgas Nodokļu administrācijas birojā ar Nr. 1995 2408 871, un tās identifikācijas numurs bija TVA LU 1648750. Turklāt tā iesniedza tai nosūtītās PVN deklarācijas un citus ar PVN saistītos dokumentus. Attiecībā uz tiešajiem nodokļiem tā arī bija reģistrēta ar Nr. 1995/2408/871.

2. Uz prasītājas līgumu sniegt informāciju Luksemburgas nodokļu administrācijai 2002. gada 11. jūlijā tika sniegta šāda atbilde [..]: šā administrācija uzskatja, ka prasītāja nomāja biroja telpas no *Helvetia House*, kura daļēji tai nodrošināja arī sekretariāta un grāmatvedības pakalpojumus. Prasītājas juridiskajā adresē nebija ne iekārta, ne citu priekšmetu, un turklāt tās atbildīgās personas neatradās pastāvīgi Luksemburgā. Šajā vietā nebija ne noliktavas, ne kravas automašīnu stāvvietas. Tomēr kravas automašīnu šoferi un arī kravas automašīnas bija reģistrēti Luksemburgā. Par 1997. gadu prasītāja Luksemburgā deklarēja apgrozījumu EUR 575 129,56 apmērā.

3. Šajos apstākļos 2006. gada 19. janvārī tiesas sēdē palāta konstatēja, ka divi prasītājas vadošie darbinieki atradās Luksemburgā divas līdz trīs dienas nedēļā (*Surber*) un divas līdz četrām dienām nedēļā (*Gemple*). Tad tika pieņemti būtiskie saimnieciskās pārvaldības lēmumi (tādi kā kravas automašīnu pirkums, sadarbības partneru piesaistīšana) un tad satikās administrācija (grāmatvedība, rīku izrakstīšana, algu aprēķināšana). Tomēr funkcionālo darbību (kravas automašīnu ceļa trajektorijas sadali un organizāciju, sazināšanos ar klientiem) no Šveices nodrošināja P AG. Tādējādi atbilstoši šai kārtībai prasītāja sniedza transporta pakalpojumus ar iepriekš minētajām tās īpašumā esošajām kravas automašīnām. P AG bija 100% pakalpojumu saņēmējs, un rīkus par šiem pakalpojumiem prasītāja P AG izrakstja no Luksemburgas.

4. Atbildot uz jautājumu, vai prasītāja ir sniegusi transporta pakalpojumus valsts teritorijā, prasītāja 2006. gada 10. janvārī vāstulei pievienoja apliecinājumu saistībā ar nulles nodokļa likmes piemērošanu nodokļa atskaitīšanas procedūras ietvaros par laika posmiem, par kuriem tā līdz atmaksāt nodokli [..].”

29 Uzsverot, ka galvenais jautājums tās izspriežamajā lietā ir noteikt, vai prasītāja pamata lietā ir reģistrēta ārpus Kopienas teritorijas, kurā gadījumā tai nebūtu tiesību saskaņā ar *UStG* 18. panta 9. punkta septīto teikumu uz samaksāt PVN atmaksāšanu par degvielas pirkumu Vācijā, iesniedzējtiesa piekrīt *Bundesfinanzhof* viedoklim, ka uzņēmuma jūdziens šā noteikuma nozīmē ir jāinterpretē atbilstoši Trīspadsmiņas direktīvas 1. panta 1. punktam. Tomēr tai ir radušās šaubas par to, kā pareizi interpretēt šo pārdēļo noteikumu.

30 Pēc tās domām, vispirms ir jāatbild uz jautājumu par prasītājas pamata lietā iesniegtā

apliecinājuma juridisko piemērojamību. Uzskatot, ka šis apliecinājums neapstrādami ļauj pieņemt, ka attiecīgā persona ir PVN maksātāja, tātad jānoskaidro, vai šādam neapstrādājamam pieņēmumam var piešķirt saistošu spēku attiecībā uz attiecīgās personas reģistrāciju dalībvalstī, kuras administrācija apliecinājumu ir izsniegusi (turpmāk tekstā – “apliecinājuma izsniedzēja dalībvalsts”).

31 Pieņemot, ka uz šo jautājumu ir jāsniedz noraidoša atbilde, tātad jānoskaidro, vai saimnieciskās darbības adreses jēdziens Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē norāda uz vietu, kurā ir sabiedrības juridiskā adrese un kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par tās saimniecisko vadību (pamata lietā šī vieta ir Luksemburga), vai vietu, no kuras tiek veikta funkcionālā darbība (pamata lietā šī vieta ir Šveice).

32 Šajos apstākļos *Finanzgericht Köln* nolūma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai uzņēmēja apliecinājumam, kas atbilst paraugam Astotās direktīvas B pielikumā, ir saistošs spēks, vai no tā izriet neapstrādāms pieņēmums par uzņēmuma reģistrācijas vietu [apliecinājuma izdevēj] dalībvalstī?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

vai “saimnieciskās darbības vieta” Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tā, ka ar to ir jāsaprot vieta, kurā ir statītos noteiktā juridiskā adrese;

vai šīs interpretācijas nolūkā ir jābalstās uz vietu, kurā tiek pieņemti uzņēmuma vadības lēmumi;

vai šis jēdziens attiecas uz vietu, kurā tiek pieņemti lēmumi attiecībā uz parastajiem ikdienas darījumiem?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

33 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzītāja būtībā jautā, vai apliecinājums, kas atbilst Astotās direktīvas B pielikumā esošajam paraugam, noteikti pierāda, ka nodokļa maksātājs ir reģistrēts apliecinājuma izdevējā dalībvalstī.

34 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Astotās direktīvas mērķis ir noteikt atmaksāšanas kārtību PVN, ko kādā dalībvalstī ir samaksājis citā dalībvalstī reģistrēts nodokļa maksātājs, un tādējādi saskaņot tiesības uz atmaksāšanu, kas izriet no Sestās direktīvas 17. panta 3. punkta (šajā sakarā skat. 2000. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-136/99 *Monte Dei Paschi Di Siena*, *Recueil*, I-6109. lpp., 20. punkts, un 2007. gada 15. marta spriedumu lietā C-35/05 *Reemtsma Cigarettenfabriken*, Krājums, I-2425. lpp., 26. punkts).

35 Kā izriet no otrā atbildē, šīs direktīvas pirmais mērķis ir novērst, ka vienā dalībvalstī reģistrētam nodokļu maksātājam uzliek dubultu nodokli tādēļ, ka tam galā ir jāmaksā nodoklis, ko tam uzliek cita dalībvalsts. Kā norādīja Eiropas Kopienu Komisija, vienā dalībvalstī reģistrēta nodokļu maksātāja tiesības, ko reglamentē Astotā direktīva, saņemta citā dalībvalstī samaksātā PVN atmaksāšanu ir atkarīgas no viena Sestajā direktīvā noteiktajam tiesbūm atskaitīt PVN, kas ir samaksāts kā priekšnodoklis savā dalībvalstī.

36 No Astotās direktīvas sestā atbildē izriet, ka cits tās vispārīgais mērķis ir cīnīties pret visa veida krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (šajā nozīmē skat. 1998. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-361/96 *Grandes sources d'eaux minérales françaises*, *Recueil*, I-3495.

lpp., 28. punkts).

37 Lai sasniegtu šo div?j?do m?r?i, Astot? direkt?va sniedz nodok?u maks?t?jam ties?bas uz t?da PVN atmaks?šanu, kas ir samaks?ts k? priekšnodoklis taj? dal?bvalst?, kur? tam nav ne juridisk?s adreses, ne past?v?g?s p?rst?vniec?bas, ne past?v?gas dz?vesvietas vai parast?s uztur?šan?s vietas un kur? tas nav veicis pre?u pieg?des vai sniedzis pakalpojumu (šaj? sakar? skat. 2001. gada 25. janv?ra spriedumu liet? C?429/97 Komisija/Francijs, *Recueil*, l?637. lpp., 28. punkts), pak?aujot nodok?a atmaks?šanas ties?bas nosac?jumam, ka izsniedz?jas dal?bvalsts nodok?u administr?cija iesniedz t?s dal?bvalsts nodok?u administr?cijai, kur? atmaks?šana tiek l?gta (turpm?k tekst? – “atmaks?t?ja dal?bvalsts”), personas, kas l?dz nodok?a atmaks?šanu, PVN maks?t?ja re?istr?cijas apliecin?jumu.

38 K? uzsv?ra Komisija, Astot?s direkt?vas ieviest? atmaks?šanas sist?ma balst?ta uz abpus?jas sadarb?bas un uztic?šan?s sh?mu starp dal?bvalstu nodok?u administr?cij?m.

39 Šajos apst?k?os, lai nodrošin?tu š?s sh?mas saska?otu darb?bu, Astot?s direkt?vas 9. panta otraj? da?? ir paredz?ts, ka izsniedz?jas dal?bvalsts izsniegtajam nodok?u maks?t?ja re?istr?cijas apliecin?jumam ir j?b?t sast?d?tam p?c min?t?s direkt?vas B pielikum? dot? parauga. Saska?? ar šo paraugu min?taj? apliecin?jum? ir j?nor?da PVN re?istr?cijas numurs, k? ar? attiec?g? “uz??muma adrese”. Turkl?t min?t?s direkt?vas 3. panta b) punkt? paredz?ts, ka šo apliecin?jumu izsniedz t?s dal?bvalsts administr?cija, kur? nodok?u maks?t?js ir re?istr?ts.

40 K? nor?da It?lijas vald?ba un Komisija, Astot?s direkt?vas B pielikum? dotajam paraugam atbilstošs apliecin?jums at?auj pie?emt, ka ieinteres?t? persona ir ne tikai PVN maks?t?ja apliecin?juma izsniedz?j? dal?bvalst?, bet ar? to, ka t? ir re?istr?ta vien? vai otr? form? vai tai šaj? valst? ir saimniecisk?s darb?bas adrese vai past?v?g? p?rst?vniec?ba, no kuras tiek veikti dar?jumi.

41 Šaj? apliecin?jum? ietvert?s nor?des princip? gan no faktisko apst?k?u, gan ties?bu viedok?a ir saistošas atmaks?šanas dal?bvalsts nodok?u administr?cijai.

42 ?emot v?r? past?voš?s atmaks?šanas nosac?jumu atš?ir?bas starp Astotaj? direkt?v? ieviesto rež?mu nodok?u maks?t?jiem, kas ir re?istr?ti cit? dal?bvalst?, kura nav atmaks?šanas dal?bvalsts, un Tr?spadsmi?s direkt?vas ieviesto rež?mu nodok?u maks?t?jiem, kas nav re?istr?ti Kopienas teritorij?, Astot?s direkt?vas B pielikum? dotajam paraugam atbilstoša apliecin?juma izdošana tom?r neierobežo – nor?da V?cijas, Francijas un It?lijas vald?bas, k? ar? Komisija – to, ka atmaks?šanas dal?bvalsts nodok?u administr?cija var?tu p?rbaud?t uz??muma, kura adrese ir min?ta š?d? apliecin?jum?, patieso saimniecisko realit?ti.

43 Šaj? sakar? ir b?tiski atg?din?t, ka saimniecisk?s realit?tes ?emšana v?r? ir pamata krit?rijs, lai piem?rotu kop?jo PVN sist?mu (1997. gada 20. febru?ra spriedums liet? C?260/95 *DFDS*, *Recueil*, l?1005. lpp., 23. punkts).

44 Turkl?t saska?? ar past?v?go judikat?ru lietas dal?bnieki nevar balst?ties uz Kapienu ties?bu norm?m kr?pniecisk? vai ?aunpr?t?g? nol?k? (PVN jom? skat. it ?paši 2005. gada 3. marta spriedumu liet? C?32/03 *Fini H*, Kr?jums, l?1599. lpp., 32. punkts, un 2006. gada 21. febru?ra spriedumu liet? C?255/02 *Halifax* u.c., Kr?jums, l?1609. lpp., 68. punkts).

45 Tāds ir gadījums, kad nodokļu maksātājs vēlas izmantot atmaksāšanas sistēmu atbilstoši Astotajai direktīvai noteiktajiem nosacījumiem, lai gan uzņēmums, kura adrese ir minēta apliecinājumā atbilstoši šīs direktīvas B pielikumā dotajam paraugam, neatbilst saimnieciskajai realitātei apliecinājuma izsniedzēja dalībvalstī un turklāt ieinteresētā persona nav reģistrēta Kopienas teritorijā un tādējādi uz to attiecas nevis minētā direktīva, bet Trīspadsmitā direktīva.

46 Ja atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācijai rodas šaubas par šādu apliecinājuma minētā uzņēmuma saimniecisko realitāti, piemēram, aizdomu gadījumā par iespējamo nodokļu apmēru izmantošanu, tātad tomēr nevar, ņemot vērā ar šo apliecinājumu saistīto pieņēmumu, atteikt nodokļu maksātājam atmaksāt nodokli citā veidā, iepriekš to nepārbaudot.

47 Šādu gadījumu, kā norāda ģenerālvokāle savu secinājumu 53. punktā, šai administrācijai ir Astotās direktīvas 6. pantā paredzētā iespēja pieprasīt nodokļu maksātājam sniegt nepieciešamo informāciju, lai noteiktu, vai atmaksāšanas iesniegums ir pamatots (šādu sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Monte Dei Paschi Di Siena*, 31. punkts), piemēram, paskaidrojošu informāciju, kas tai ļauj novērtēt nodokļa maksātāja reģistrācijas apliecinājuma minētā uzņēmuma saimniecisko realitāti.

48 Kā norādīja Komisija, minētās administrācijas rīcībā ir arī Kopienas sadarbības un administratīvās palīdzības instrumenti, kas ir pieņemti, lai ļautu pareizi noteikt PVN un novērstu krāpšanu, kā arī izvairīšanos no nodokļu maksāšanas šādu jomā, kā, piemēram, pasākumi, kas noteikti Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 1. lpp.), kā arī Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulā (EK) Nr. 1925/2004, ar ko nosaka kārtību, kādā piemērojami dažādi noteikumi Padomes Regulā (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā (OV L 331, 13. lpp.).

49 Ja saņemta informācija ļauj secināt, ka nodokļu maksātāja reģistrācijas apliecinājuma minētā adrese neatbilst ne nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības juridiskajai adresei, ne pastāvīgās pārstāvniecības adresei, no kuras tas veic savu darbību, atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācija var atteikt atmaksāšanu, ko lūdz nodokļu maksātājs, neskarot tās iespējamo tiesības pāršārtīt šo atteikumu tiesas ceļā (šādu nozīmīgu attiecību uz nodokļu apmēru izmantošanu skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Fini H*, 33. un 34. punkts, pēc analoģijas EKL 43. panta kontekstā skat. 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā *C-196/04 Cadbury Schweppes un Cadbury Schweppes Overseas*, Krājums, I-7995. lpp., 55. punkts).

50 ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Astotās direktīvas 3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa ir jāinterpretē tā, ka šīs direktīvas B pielikumā dotajam paraugam atbilstošs apliecinājums principā atļauj pieņemt, ka ieinteresētā persona ir ne tikai PVN maksātāja šādu dalībvalstī, kurai pieder apliecinājuma izsniedzēja nodokļu administrācija, bet arī to, ka tā ir reģistrēta šādu dalībvalstī. Tomēr šie noteikumi nenozīmē, ka atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācijai būtu aizliegts pārbaudīt tai radušās šaubas par uzņēmuma, kura adrese ir minēta šādu apliecinājumā, saimniecisko realitāti, par to pārbaudot, izmantojot šādu sakarā paredzētos administratīvās pasākumus Kopienas tiesiskajā regulājumā PVN jomā.

Par otro jautājumu

51 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa lūdz sniegt jādzienu "saimnieciskās darbības adrese", kas ir izmantots Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punktā, interpretāciju.

52 Ievadā ir jāuzsver, ka Trīspadsmitās direktīvas izpratnē nodokļu maksātājs, kas nav reģistrēts Kopienas teritorijā, nozīmē tādus nodokļu maksātājus, kuram šīs direktīvas 3. panta 1.

punkt? min?taj? laika posm? šaj? teritorij? nav nek?du min?t?s direkt?vas 1. panta 1. punkt? min?to saistošo elementu.

53 Starp šiem elementiem ir cita starp? "saimniecisk?s darb?bas adrese" un "past?v?ga p?rst?vniec?ba, no kuras tiek veikti dar?jumi".

54 Atbilstoši past?v?gajai judikat?rai PVN jom? past?v?gas p?rst?vniec?bas j?dziens noz?m?, ka ir j?past?v minim?lam veidojumam, kuram past?v?gi ir pieejami person?la un tehniskie resursi, kas nepieciešami, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus (skat. 1985. gada 4. j?lija spriedumu liet? 168/84 *Berkholz, Recueil*, 2251. lpp., 18. punkts; iepriekš min?to spriedumu liet? *DFDS*, 20. punkts, un 1997. gada 17. j?lija spriedumu liet? C?190/95 *ARO Lease, Recueil*, I?4383. lpp., 15. punkts). Tas noz?m? pietiekami past?v?gu un piem?rotu strukt?ru no person?la un tehnisko resursu viedok?a, lai var?tu neatkar?g? veid? sniegt noteiktus pakalpojumus (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *ARO Lease*, 16. punkts).

55 It ?paši attiec?b? uz transporta darb?b?m šis j?dziens Kopienu PVN tiesisk? regul?juma piem?rošanas nol?k? noz?m? vismaz biroju, kur? var nosl?gt l?gumus un pie?emt administrat?vus ikdienas vad?bas l?mumus, k? ar? ar š?m darb?b?m saist?to automaš?nu glab?šanas vietu (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *ARO Lease*, 19. un 27. punkts, k? ar? 1998. gada 7. maija spriedumu liet? C?390/96 *Lease Plan, Recueil*, I?2553. lpp., 26. punkts). Savuk?rt šo transportl?dzek?u re?istr?šana attiec?gaj? dal?bvalst? nenor?da uz past?v?go p?rst?vniec?bu šaj? dal?bvalst? (šaj? noz?m? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Lease Plan*, 21. un 27. punkts).

56 Past?v?ga p?rst?vniec?ba nav fiks?ts veidojums, ko izmanto tikai tam, lai uz??mums var?tu veikt sagatavojoša vai pal?grakstura darb?bu, piem?ram, person?la pie?emšanu darb? vai uz??muma darb?bu veikšanai nepieciešamo tehnisko l?dzek?u pirkšanu.

57 Pamata liet?, k? izriet no š? sprieduma 31. punkta, iesniedz?jtiesa uzskata, ka, ?emot v?r? šos daž?dos konstat?tos faktus (skat. š? sprieduma 28. punktu), vieta, no kuras faktiski tiek veiktas pras?t?jas pamata liet? transporta darb?bas, ir Šveic?.

58 Attiec?b? uz saimniecisk?s darb?bas adreses j?dzienu Tr?spadsmiit?s direkt?vas 1. panta 1. punkta izpratn? ir j?nor?da, ka, kaut ar? patieš?m viena un t? pati vieta vienlaic?gi var b?t saimniecisk?s darb?bas vieta un attiec?g? uz??muma past?v?g?s p?rst?vniec?bas vieta, tikai tas vien, ka šis noteikums t?pat k? Astot?s direkt?vas citi 1. panta noteikumi netieši atsaucas uz saimniecisk?s darb?bas adreses j?dzienu un past?v?go p?rst?vniec?bu, no kuras tiek veikta darb?ba, tom?r pier?da, ka Kopienu likumdev?ja izpratn? pirmajam j?dzienam ir neatkar?ga piem?rošanas joma sal?dzin?jum? ar otro j?dzienu.

59 No t? izriet, ka apst?klis, ka p?c iesniedz?jtiesas veiktajiem atzinumiem pamata lietas ietveros vieta, no kuras pras?t?ja pamata liet? faktiski veic darb?bu, nav apliecin?juma izsniedz?j? dal?bvalst?, lai gan pras?tajai pamata liet? taj? ir saimniecisk?s darb?bas adrese.

60 Attiec?b? uz t?du sabiedr?bu, k?da ir pamata liet?, saimniecisk?s darb?bas adreses j?dziens Tr?spadsmiit?s direkt?vas 1. panta 1. punkta izpratn? attiecas uz vietu, kur? tiek pie?emti b?tiskie l?mumi par visp?r?ju š?s sabiedr?bas vad?bu un kur? tiek veikti t?s galven?s administr?cijas uzdevumi.

61 Noteikt sabiedr?bas saimniecisk?s darb?bas adresi noz?m?, ka ir j??em v?r? virkne r?d?t?ju, pirmais no kuriem ir juridisk? adrese, galven? administr?cijas vieta, sabiedr?bas vad?t?ju san?ksmju vieta un t? vieta, kas parasti ir nor?d?ta k? vieta, kur? tiek pie?emti l?mumi par š?s sabiedr?bas visp?r?jo politiku. Var ?emt v?r? ar? citus r?d?t?jus, piem?ram, galveno vad?t?ju

dzīves vietu, vispārīgo kopsapulšu vietu, administratīvo un grāmatvedības dokumentu glabāšanas vietu un galveno finanšu darījumu, it īpaši bankas darījumu, norises vietu.

62 Tādējādi fiktīvu uzņēmumu, kuras ir, piemēram, "pastkastītes" vai "aizsega" sabiedrības, nevar kvalificēt par sabiedriskās darbības veikšanas vietu Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē (skat. p.c analoģijas 2006. gada 2. maija spriedumu lietā C-341/04 *Eurofood IFSC*, Krājums, I-3813. lpp., 35. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Cadbury Schweppes* un *Cadbury Schweppes Overseas*, 68. punkts).

63 Ēmot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo vadību un kurā tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.

Par tiesāšanas izdevumiem

64 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa Padomes 1979. gada 6. decembra Astotajā direktīvā 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas B pielikuma dotajam paraugam atbilstošs apliecinājums principā atauj pieņemt, ka ieinteresētā persona ir ne tikai pievienotās vērtības nodokļa maksātāja šajā dalībvalstī, kurai pieder apliecinājuma izsniedzēja nodokļu administrācija, bet arī to, ka tā ir reģistrēta šajā dalībvalstī.**

Tomēr šie noteikumi nenozīmē, ka tās dalībvalsts nodokļu administrācijai, kurā tiek līgta priekšnodokļa samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana, būtu aizliegts pārbaudīt tai radušās šaubas par uzņēmuma, kura adrese ir minēta šajā apliecinājumā, saimniecisko realitāti, par to pārbaudoties, izmantojot šajā sakarā paredzētos administratīvos pasākumus Kopienas tiesiskajā regulājumā pievienotās vērtības nodokļa jomā;

2) **Padomes 1986. gada 17. novembra Trīspadsmitās direktīvas 86/560/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakārtajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārīgo vadību un kurā tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.